

468
969 298 187/2

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

คำให้การของ นายอภิเดช สวมสูง เป็น พยาน

สถานที่ตำรวจ นครบาลชนะสงคราม อำเภอ พระนคร จังหวัด กรุงเทพมหานคร

วันที่ ๑๖ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕

คดีระหว่าง พล.ต.ท. อภิเดช สวมสูง ผู้กล่าวหา
นายสุธรรม แสงประทุม กับพวก ผู้ต้องหา

ต่อหน้า พล.ต.อ.มนตรี ประเสริฐศรี รองผบก.น. เหนือ
พล.ต.ต.นิรันดร์ แผลมสมุทร สวส.สน.จักรวรรดิ

สอบสวนที่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ชื่อ นายอภิเดช สวมสูง อายุ ๔๔ ปี

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบี้ยหวัดหรือมีบำเหน็จหรือมีบำนาญ ให้ลงตามประเภท)

เป็นครู รร.อำนวยการศิลป์ ธานี

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ ๔๔/๑ หมู่ที่ - ตำบล หิรัญบุรี

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน ตรอกจិតต์สมาน ชื่อกำนัน ชอยวัดใหญ่ศรีสุพรรณ

อำเภอ ธานี จังหวัด กรุงเทพมหานคร

ชื่อบิดา นายทวี สวมสูง ชื่อมารดา นางสอสูง สวมสูง

เกี่ยวข้องกับอะไรกับคู่กรณี ไม่เกี่ยวข้องกับ สาบานตนแล

ขอให้ถ้อยคำว่า ข้าพเจ้าขอให้การควมสัจจริงต่อหน้าพนักงานสอบสวนดังต่อไปนี้
ข้าพเจ้าอาชีพเป็นครูพิเศษสอนวิชาลูกเสือประจำ รร.อำนวยการศิลป์ ธานี

โดยสอนมานานประมาณ ๔ - ๕ ปี ได้รับเงินเดือนๆละ ๔๐๐ บาท และพักอาศัยอยู่ที่บ้านเลขที่
ดังกล่าวแล้ว

นอกจากนี้ข้าพเจ้าเป็นสมาชิก อส.ตจ. สมาชิกบรรเทาสาธารณภัยและลูกเสือ
พยาบาลโดยข้าพเจ้าเป็นกรรมการด้วย

เมื่อวันที่ ๖ ต.ค. ๒๕๑๔ เวลาประมาณ ๐๓.๐๐ น. ข้าพเจ้าพร้อมด้วยลูก
เสือพยาบาลและเจ้าหน้าที่กองแพทย์ของ รพ.ตำรวจ จำนวนรวมประมาณ ๗ - ๘ คน ได้
เดินทางไปถึงบริเวณที่พริตต์สถานแห่งชาติพร้อมด้วยรถพยาบาล ๒ คัน เพื่อคอยช่วยเหลือ
ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บทุกคนที่บริเวณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ซึ่งมีกลุ่มศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาจัดให้

มีการชุมนุมกันใน มธ. และขณะที่ข้ากับพวกไปถึงก็มีเสียงปืนยิงออกมาจากภายใน มธ. เป็นระยะ ๆ ข้ากับพวกมีนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่หลายท่านที่พิพิธภัณฑสถาน พล.ต.ท. เสริม จารุรัตน์ ยมก.สพท. พล.ต.ท. เสน่ห์ สิทธิพันธ์ รอง ยมช.น. และคนอื่น ๆ อีกหลายคนรวมทั้งลูกเสืออาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย และลูกเสือพยาบาลอีกหลายคน เช่น นายวุฒิพงศ์ อุนริศน์พานิช เป็นต้น ระหว่างนั้นข้ากับพวกก็ออกมาเดินสังเกตการณ์ด้านนอกพิพิธภัณฑสถาน เห็นมีประชาชนประมาณ ๔๐๐๐ คนรวมทั้งชุมนุมกันอยู่บริเวณริมสนามหลวงตรงข้ามประตูรั้ว มธ. ด้านหน้าหอประชุมใหญ่ และมีทยอยกันมาเรื่อย ๆ ประชาชนที่มาชุมนุมกันอยู่นั้นแสดงอาการโกรธแค้นและจะบุกเข้าไปภายใน มธ. เนื่องจากที่มีกรณีนักศึกษาแสดงละครแล้วมีรูปผู้แสดง เป็นผู้ที่ถูกแขวนคอขึ้นมีใบหน้าเหมือนสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ ปรากฏในหน้า นสพ. บางฉบับ เช่น คาวสยาม ซึ่งข้ากับพวกก็เห็นก่อนหน้าที่จะพากันไปที่ มธ. แล้ว ข้าเองก็มีความรู้สึกว่ารูปร่างที่ปรากฏนั้นมีส่วนเหมือนกับเจ้าฟ้าชายชาวก และระหว่างนั้นก็มีประชาชนบางส่วนที่อยู่บริเวณหน้าประตูรั้ว มธ. ด้านหอประชุมใหญ่นั้นพากันเอาไฟเผาตุ๊กตาบริเวณประตูใน มธ. และเอาแผ่นโปสเตอร์ตามริมรั้ว มธ. กับรถจักรยานยนต์ที่จอดอยู่หน้า มธ. นั้นมาเผาไฟ ขณะนั้น ~~มี~~ นักศึกษาที่อยู่ภายใน มธ. ก็ระดมยิงปืนออกมาถึงประชาชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจที่อยู่บริเวณหน้าประตูนั้น ทำให้มีประชาชนถูกกระสุนปืนได้รับบาดเจ็บหลายคน ส่วนคนอื่น ๆ และข้ากับพวกก็ได้รับพากันหลบเข้าหาที่กำบังตามโคนต้นไม้ ต้นมะขาม โคนเสาไฟฟ้า หรือหลบลงกับพื้น เพื่อหลบกระสุนปืนที่นักศึกษากายใน มธ. ระดมยิงออกมา มีทั้งเป็นที่หลบและยิงเป็นชุด ๆ คล้ายเสียงปืนกล เป็นระยะ ๆ แต่ข้าไม่เห็นตัวคนยิง เห็นแต่ว่ายิงมาจากทางหน้าหอประชุมใหญ่และทางตึกนิติศาสตร์ ข้ากับพวกถูกเสือพยาบาลและประชาชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงได้ช่วยกันนำผู้ที่ได้รับบาดเจ็บส่งขึ้นรถพยาบาลที่หน้าส่งโรงพยาบาลต่อไป แล้วข้ากับพวกก็กลับมากอยสังเกตการณ์อยู่ที่เดิม ระหว่างนั้นประชาชนยิ่งแสดงอาการโกรธแค้นนักศึกษามากยิ่งขึ้นที่ได้ใช้อาวุธปืนยิงประชาชนที่ไม่มีอาวุธแต่อย่างใด ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจที่รักษาเหตุการณ์อยู่ในที่นั้นยังไม่ได้ใช้อาวุธปืนยิงโต้ตอบต่อสู้กับนักศึกษา เพราะยังไม่ได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้ยิงปืน ประชาชนส่วนมากได้พยายามปืนรั้วประตู มธ. ที่คานนั้นเพื่อจะเข้าไปภายใน มธ. ให้ได้ แต่ก็ถูกนักศึกษาที่อยู่ภายในยิงปืนต่อต้านออกมาตลอดเวลา

8.

ต่อมาวันเดียวกัน เวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น. เศษ ได้มีประชาชนไม่ทราบว่าเป็นผู้ใดได้ขับรถยนต์โดยสารแล่นชนประตูรั้ว มธ. ด้านหน้าหอประชุมใหญ่พังลง ประชาชนจึงพากันวิ่งตามรถเข้าไป เป็นจำนวนมากขณะนั้นเอง นักศึกษาที่อยู่ภายในมธ. ก็พากันยิงอาวุธปืนมายังประชาชนที่บริเวณนั้นอย่างหนาแน่นยิ่งขึ้น เป็นเหตุให้มีประชาชนได้รับบาดเจ็บหลายคน ข้ากับพวกและเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ได้เอาเปลพยาบาลช่วยกันหามคนเจ็บส่งขึ้นรถพยาบาลที่จอดอยู่บริเวณหน้าพิพิธภัณฑสถาน และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจที่พยายามช่วยกันไม่ให้ประชาชนเข้าไปใน มธ. ได้รับบาดเจ็บถูกยิง ๒ - ๓ คนที่ข้าจำได้มี จ.ส.ท. อารีย์ มนตรีวิศ ส.ท. ล้ายอง จำนวนสกุลไม่ได้ และคนอื่นอีกจำไม่ได้ถูกยิงบาดเจ็บ ข้ากับพวกได้ช่วยเหลือนำส่งขึ้นรถพยาบาล และระหว่างนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่ได้ใช้อาวุธปืนยิงต่อสู้กับนักศึกษาแต่อย่างใด จนกระทั่งเวลาประมาณ ๑๘.๐๐ น. เศษ ข้าได้เห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ คชค. จำนวนประมาณ ๓๐ คน เศษ ได้มาร่วมในการระงับเหตุได้พากันบุกเข้าไปใน มธ. ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหน่วยอื่น ๆ แยกย้ายกันทำการยิงต่อสู้กับนักศึกษาที่ยิงมาจากทุกต่าง ๆ ตามตึกบัญชีก็มี

ใบต่อคำให้การ ของ นาย อภิเดช สวมสูง พยาน แผ่นที่ ๒

ทรงศึกษาศาสตร์วิชา ทางศึกษาศาสตร์ ส่งเสด็จกัณฑ์บริเวณนั้นไปหมด ขณะนั้นข้าได้เข้าไปภายใน
มธ. โดยหลบหลีกกระสุนปืน เข้าไปนอนหมอบอยู่ที่สนามฟุตบอล เพื่อจะช่วย เหลือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บทุก ๆ คน
ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายใดข้าไม่ได้เลือก แม้นักศึกษาหากได้รับบาดเจ็บข้าก็จะ เข้าช่วยทันทีที่โดนพบ ขณะที่
ข้ากำลังนอนหมอบอยู่ในสนามฟุตบอลนั้นเอง ข้ารู้สึกว่ามีกระสุนปืนกลชุดหนึ่งยิงจากบนชั้น ๒ หรือ ๓
ของศึกษาศาสตร์มาที่ข้า ๆ ข้าถูกพันคินกระสุนปืนพุ่งขึ้น และมีผู้หนึ่งโดนถูกที่โคนนิ้วมือข้างขวา
ของข้าถึงกับกระดูกนิ้วแตกรักษา เขา เมื่ออยู่นานประมาณ ๑ เดือนจึงหาย เป็นปกติ แต่เมื่อหายแล้ว
ข้าก็ยังไร้นิ้วมือของข้าไม่ได้อย่างปกติ ยังรู้สึกช็อค ๆ อยู่ โดยข้าได้แพทย์ รพ.ตำรวจทำการรักษาให้
และข้าไม่เห็นผู้ยิงข้าเนื่องจากข้าต้องคอยก้มหน้าหลบกระสุนปืนอยู่ตลอดเวลา ระหว่างนั้น ข้า
กับพวกก็ได้เห็นมีคนมาก เจ็บนอนอยู่ที่ริมสนามฟุตบอลข้ากับพวกจึงพยายามคลานไปช่วยนำคนบาดเจ็บนั้น
ใส่ เปลพาหลบกระสุนปืนออกมาทางหน้าต่างประตูใหญ่ เมื่อออกมาถึงประตูรั้ว มธ. ก็โดนประชาชนเข้า
มารุมล้อมคนบาดเจ็บที่ข้ากับพวกนำใส่ เปลมานั้น โดยมีประชาชนพากันตะโกนว่าผู้ที่ได้รับบาดเจ็บนั้น เป็น
นักศึกษาแล้วประชาชนก็พยายามจะโยนโย่งไปจากพวกข้า แต่ข้าก็ได้บอกพวกประชาชนว่า คนบาดเจ็บ
ที่ข้าพาทันหามมานั้นพวกเดียวกัน ไม่ใช่ นักศึกษา แต่ประชาชนก็ไม่ยอมเชื่อ พยายามจะแย่งเอาไปให้
ใครพร้อมกับพากันใช้ทอนไม้ ทอนเหล็ก รุมตีมายังข้ากับพวกชุมนุมไปหมด ขณะนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่ง
ข้าจำไม่ได้ว่าเป็นใคร เพราะไม่รู้จัก ได้พยายาม เข้าช่วยข้ากับพวกป้องกันนักศึกษาที่ได้รับบาดเจ็บนั้น
ไม่ให้ถูกประชาชนแย่งไปได้ โดยขอร้องและยิงปืนขึ้นฟ้า และข้ากับพวกก็ได้พยายามหาม เปลคนเจ็บ
แวกวงล้อมของประชาชนออกมาได้ แล้วรีบนำส่งขึ้นรถพยาบาลที่หน้าพิพิธภัณฑสถาน โรงพยาบาลโคในที่สุด
ในระหว่างที่ประชาชนรุมตีข้ากับพวกนั้น ข้าได้ถูกทอน เหล็กที่ถูกที่บริเวณแขนขวาโดยข้าขมขื่นป้องกัน
ไว้ไม่ให้ถูกนักศึกษาที่อยู่ใน เปลนั้น และคนอื่น ๆ ต่างก็ได้รับบาดเจ็บกันคนละ เล็กคนละน้อยจากการที่
ประชาชน เข้ามารุมตีจะแย่งตัวนักศึกษาไปประท้วงที่นั่น จะเป็นใครบ้างข้าจำไม่ได้

ต่อจากนั้น ข้ากับพวกถูกเลือกพยาบาลและ เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ได้เข้าไปช่วย เหลือ
ผู้ที่ถูกยิงได้รับบาดเจ็บจากภายใน มธ. อีกหลายครั้ง รวมทั้งนักศึกษาและประชาชนและ เจ้าหน้าที่ตำรวจ
ที่พวกข้าได้ช่วย เหลือนำส่งรถพยาบาลขณะนั้นประมาณ ๑ - ๒ คน จะเป็นใครบ้างข้าจำไม่ได้
จนกระทั่งเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น. ข้ากับพวก ก็ได้เข้าไปช่วยผู้ที่ได้รับบาดเจ็บส่งขึ้นรถพยาบาลซึ่ง
เข้าไปรับถึงภายใน มธ. บริเวณสนามฟุตบอลหน้าศึกษาศาสตร์ ข้าได้ช่วย เหลือผู้บาดเจ็บอีกประมาณ ๕๐ คน
ส่วนคนที่ตายซึ่งข้าเห็นมีประมาณ ๔ - ๕ คน ก็เป็นหน้าที่ของหน่วยอื่นที่จะ เก็บศพ พวกข้าช่วย เฉพาะ
คนที่ได้รับบาดเจ็บไม่ตายเท่านั้น และคนที่ตายข้าไม่ทราบและไม่เห็นว่าถูกใครยิงตาย ข้าได้ช่วย
คนบาดเจ็บจนถึงเวลาประมาณ ๑๕.๐๐ น. เศษ ข้าเห็นว่าเหตุการณ์สงบลงมากแล้ว และข้าเริ่มรู้
สึกเจ็บที่บาดเจ็บที่ข้าได้รับมากขึ้น ข้าจึงได้กลับไป รพ.ตำรวจให้แพทย์ทำการรักษาพยาบาลมาก
แผลให้ข้า แล้วข้าก็ไปพักผ่อนไม่ได้กลับไปศึกษาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ เกิด เหตุอีก

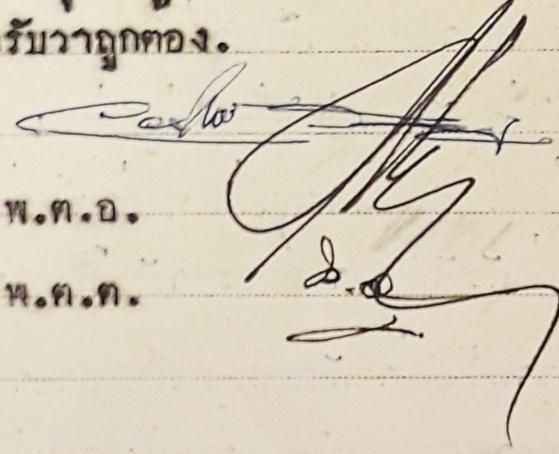
ในระหว่างที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมนักศึกษารากที่ต่าง ๆ ทะຍอยนำมารวมควบคุม
ไว้ที่สนามฟุตบอลนั้น ข้าสังเกตเห็นว่า บรรดานักศึกษายายนั้นออกแล้ว ส่วนนักศึกษานางยังคงสวม เสื้อ

นำความปกติ ไม่ได้ให้ดอกเสี้ยวแก่อย่างใด ทั้งนี้ข้าเจ้าเข้าใจว่ากรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจให้นักศึกษาชาย
ดอกเสี้ยวนั้นก็เพื่อให้เห็นแก่กว้างไปจากประชาชนซึ่งในขณะนั้นได้เข้าไปในธรรมศาสตร์ในบริเวณสนาม
ฟุตบอลจำนวนมาก และมีประชาชนส่วนมากที่เข้าไปนั้นโดยพยายามที่จะเข้าไปรวมทำร้ายประชาชาติบรรดา
นักศึกษาชาย หญิงที่ถูกควบคุมอยู่นั้น จนเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องจับแล้วลี้ภัยไปยังที่ปลอดภัยและขอรับไม้เท้าประชาชน
ที่อยู่รอบ ๆ สนามฟุตบอลนั้นทำร้ายนักศึกษา แล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจได้นำนักศึกษารวมยนต์ทยอยนำ
ส่งไปควบคุมยังที่ควบคุมต่าง ๆ

ข้าได้ทราบในเวลาต่อมาว่า ใ้มีนักศึกษาวางคนได้ถูกประชาชนรวมทำร้าย
ประชาชาติเอาถึงแก่ความตายไปหลายคน บางทีก็ถูกรุมทำร้ายจนบาดเจ็บ บางทีถูกนำไปเผา แต่เหตุการณ์
ที่เกิดเหตุดังกล่าวนี้ข้าไม่เห็น เพราะข้าคอยช่วยเหลือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บระหว่างเกิดเหตุอยู่นั้น และ
ผู้บาดเจ็บในส่วนที่ข้าได้ช่วยเหลือเหล่านั้นไม่ได้ถูกประชาชนแย่งเอาตัวไปได้เลย ส่วนคนที่ถูกประชาชน
แย่งตัวไปรวมประชาชาตินั้น จะแย่งไปจากผู้ใด ก่อนที่ข้าไม่เห็น

ขณะที่สอบสวนนี้ พนักงานสอบสวนได้ให้ข้าดูแผนผังและแผนที่แล้วก็ตามจุด
ต่างในวันเกิดเหตุประกอบคำให้การของข้าด้วยแล้ว ส่วนการชุมนุมของบรรดานักศึกษาซึ่งมีนายสุธรรม
แสงประทุม กับพวกนั้น ข้าไม่ทราบเบื้องหลังหรือจุดมุ่งหมายของการชุมนุมนั้น เพราะข้าไม่ได้สืบสวน
ในเรื่องนี้ เพียงแต่เคยทราบจากการเล่ากันว่า นักศึกษาวางคนขณะนี้ไม่มีความเคารพในรัฐบาลที่ปก
ครองประเทศอยู่ ไม่มีความเคารพในสถาบันพระมหากษัตริย์ แต่ไปนิยมยึดมั่นในลัทธิคอมมิวนิสต์เป็น
จำนวนมาก แต่ข้าไม่ทราบว่าจะมีใครบ้าง

ข้าไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ใดมาก่อน เป็นความจริง
อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง.

(ลงชื่อ)		พยาน
(") พ.ต.อ.		สอบสวน
(") พ.ต.ต.		พิมพ์ อ่าน.